

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РАДА МОЛОДИХ УЧЕНИХ при МОН УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
імені Г.С. СКОВОРОДИ
РАДА МОЛОДИХ УЧЕНИХ ХНПУ
імені Г. С. СКОВОРОДИ

НАУКА ТА ОСВІТА В ДОСЛІДЖЕННЯХ МОЛОДИХ УЧЕНИХ

Матеріали

II Всеукраїнської науково-практичної
конференції для студентів, аспірантів, докторантів,
молодих учених

13 травня 2021 року

Харків 2021

Головний редактор:

Бойчук Ю. Д. – доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент НАПН України, ректор Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Редакційна колегія:

Бережна С. В. – доктор філософських наук, професор, проректор з наукової, інноваційної та міжнародної діяльності Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Башкір О. І. – доктор педагогічних наук, доцент, професор кафедри педагогіки, голова ради молодих учених Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Боярська-Хоменко А. В. – доктор педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри освітології та інноваційної педагогіки, заступник голови ради молодих учених Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Жерновникова О. А. – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри математики, член ради молодих учених Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Коробкіна О. Г. – директор наукової бібліотеки Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Божко О. О. – здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти, член ради молодих учених Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Макітренко К. О. – здобувач першого рівня вищої освіти факультету іноземної філології, голова студентського наукового товариства Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди.

*Затверджено редакційно-видавничою радою
Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди
(протокол № 5 від 11 травня 2021 року)*

Наука та освіта в дослідженнях молодих учених [Електронне видання] : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. для студ., аспірантів, докторантів, молод. учених, Харків, 13 трав. 2021 р. / Харків. нац. пед. ун-т ім. Г. С. Сковороди ; [редкол.: Ю. Д. Бойчук (голов. ред) та ін.]. – Харків, 2021. – 177 с.

У збірнику відображено тези Всеукраїнської науково-практичної конференції для студентів, аспірантів, докторантів, молодих учених «Наука та освіта в дослідженнях молодих учених», що проходила на базі Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди з нагоди Дня науки. Він містить результати теоретичних та емпіричних досліджень молодих учених України в умовах сучасних викликів.

Матеріали стануть у нагоді науковцям, докторантам, аспірантам, викладачам, магістрам і студентам закладів вищої освіти, практичним працівникам у галузі освіти.

Олимпийских играх. *Теория и практика физической культуры*. № 6. 2020. С. 88–90.

10. Колесникова Е.А. Современное состояние и перспективы развития баскетбола 3х3. *Физическая культура и спорт. Олимпийское образование*. 2019. С. 65–67.

11. Кочубей Р.В. Организационно-экономические проблемы трансформации спортивной отрасли Украины. *Механізм регулювання економіки*. № 3. 2013. С. 78–87.

12. Мітова О. Проблеми контролю у командних спортивних іграх у зв'язку з сучасними тенденціями їх розвитку. *Фізична культура, спорт та здоров'я нації: зб. наук. праць*. 2016. С. 184–190.

13. Ставрев С. Баскетбол 3х3. Методическо ръководство за студенти, преподаватели и студенти. София, УНСС, 2016. ISBN 978-954-644-894-1.

14. Сушко Р.О. Развитие спортивных игр в условиях глобализации (на материале баскетбола). Київ, Центр учбової літератури, 2017. 360 с.

15. Luo L., Dai Y., Huang F. Globalization and the rise of the Chinese basketball market. *History of sport.*, № 32 (10). 2015. P. 1321–1335.

ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ МЕДІАГРАМОТНОСТІ СТУДЕНТІВ КОЛЕДЖІВ В КНР

Лі Цяньє

здобувач другого рівня вищої освіти

Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди
м. Харків

Сучасне суспільство неможливо уявити без діяльності засобів масової комунікації (медіа), які займають домінуючі позиції як в проведенні дозвілля великої кількості аудиторії, так і в отриманні різноманітної інформації. Цілком очевидно, що медіа виконують сьогодні не тільки інформаційну та рекреаційну функції, а й виховну, впливаючи на формування у аудиторії певних моделей поведінки. З огляду на це дослідники і громадськість все частіше акцентують увагу на необхідності розвитку медіаграмотності на всіх освітніх ступенях. Медіаграмотність визнана однією з ключових навичок XXI століття. Велику роль в становленні і розповсюдженні медіаосвіти грає ЮНЕСКО. Дана організації виступає за впровадження медіаосвіти в якості обов'язкової частини навчальних програм. В 1982 року була прийнята Грюнвальдська Декларація (Grunwald Declaration) по медіаосвіті за участю 19 країн.

Питання медіаосвіти в Китайській Народній Республіці стають дуже актуальними наприкінці XX початку XXI ст.. На території держави були неодноразово проведені міжнародні конференції (2004, 2009 та 2012 роки) з питань медіаосвіти та формування медіаграмотності особистості за участю відомих медіапедагогів, таких як Джон Панджет, Девід Букінгем, Кері Безелгейтт, Вей Бу, тощо.

Проблемам медіаграмотності студентів в КНР присвячені роботи Вей Бу, Чжан Гуанвен, Шанчжоу Ся, Ю Цзянь та ін.. Китайські вчені одноголосно погодились у дослідницьких статтях, що впровадження освіти з медіаграмотності має велике значення не лише для громадськості, а й для всього суспільства.

Більшість досліджень з медіаграмотності зосереджено в Пекіні і Шанхаї. Заняття та навчальні програми передбачені для початкових, середніх шкіл і університетів, реалізується переважно в цих містах. У 2002 році було офіційно відкрито медіаосвітній дослідний центр на базі Університету комунікації (Communication University of China) в м. Пекіні та почалося впровадження медіаосвіти та медіаграмотності до вищих навчальних закладів.

Медіаграмотність відноситься до здатності людей інтерпретувати та критикувати різну інформацію в ЗМІ та здатності використовувати медіаінформацію для особистого життя та соціального розвитку. Це свого роду основні гуманістичні якості, якими повинні володіти сучасні громадяни. Суб'єктами досліджень з сучасної китайської медіаграмотності є: працівники засобів масової інформації, студенти коледжів, підлітків, громадяни та фермерів.

Різні теми досліджень відображають різні вимоги до медіаграмотності, а також представляють різні моделі побудови дискурсу в академічній галузі досліджень. Окрім цього, з'явилися також деякі результати досліджень медіаграмотності щодо онтології подій, які стали новим типом перспектив для вивчення медіаграмотності.

Чень Ісян вважає, що медіаграмотність відноситься до здатності людей вибирати, розуміти, ставити під сумнів, оцінювати, реагувати, створювати та виробляти медіаінформацію. Це також може бути зведено до отримання та аналізу, розповсюдження та використання різних форм засобів масової інформації [1]; Чень Сіань Юань говорить про те, що грамотність засобів масової інформації стосується сучасного суспільства та полягає у розповсюдження інформації, інтерпретації та критики загальної якості [2].

Чжен Баовой [1] підкреслив, що популяризація медіаосвіти має особливе значення з трьох аспектів: потреби людей, потреби ситуації та вимоги критики ЗМІ.

На шляху до формування медіаграмотності студентів коледжів КНР науковці розглядають такі комплексні підходи та методи навчання: 1) створення тестової платформи для навчання медіаграмотності; 2) створення системи навчальних програм з медіаграмотності. Коледжі та університети можуть запропонувати обов'язкові курси, такі як «Вступ до медіаграмотності» та «Медіакультура», доповнені курсами за вибором, такими як «Етика медіа», «Пізнання та культура медіа», «ЗМІ та суспільство», «Розуміння засобів масової інформації» тощо; 3) макроінтеграція та управління засобами масової інформації. Під цим терміном ми розуміємо співпрацю медіаорганізацій та університетів, використання спеціальних навчальних семінарів та інших форм навчання медіаграмотності для студентів коледжів. 4) Студенти коледжу самі беруть участь у практиці засобів масової інформації. Студенти повинні активно

вчитися і накопичувати знання про медіаграмотність, скористатися різними стажуванням, соціальними практиками для поглиблення свого розуміння особливостей різних засобів масової інформації на практиці.

На думку Тан Цінь і Сян Цянь [4] поки, ще залишаються недостатньо опрацьованими питання формування медіаграмотності на теоретичному рівні і реалізованими на практичному.

Список використаних джерел

1. Чжен Баовей «Про сучасний стан, проблеми та протидії у китайській журналістській та комунікативній освіті». Міжнародна журналістика, 2007. - С.26-32.

2. Чень Сіань Юань «Теорія грамотності засобів масової інформації». Шанхай: Шанхайська преса університету Цзяотун, 2005. - 53 с.

3. Федоров А. В. Медиаобразование: История, теория и методика. Ростов-на-Дону: Изд-во ЦВВР, 2001. 708 с.

4. Media Literacy Education in Mainland China: A Historical Overview / Qinyi Tan, Qian Xiang, Jingya Zhang, Luyan Teng, Jiali Yao // International Journal of Information and Education Technology. 2012. Vol. 2, N 4. P. 382–385.

ПРОБЛЕМИ СТВОРЕННЯ ПРОГРАМИ ГУРТКА ЛІТЕРАТУРНО-ТЕАТРАЛЬНОГО СПРЯМУВАННЯ ДЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

О.В. Олефіренко, О. В. Дудка

здобувачі першого рівня вищої освіти

Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди
м. Харків

Найважливішою метою сучасної освіти і однією з пріоритетних завдань суспільства є виховання відповідального, ініціативного і компетентного громадянина. Сформувати сучасну розвинену людину тільки шляхом застосування класно-урочної системи неможливо, бо вона має певні обмеження. Тому невід'ємним складником системи освіти є позашкільна та позаурочна робота.

Найпоширенішою формою організації позаурочної діяльності учнів за інтересами є предметні гуртки, які сприяють розвитку дитини в певній сфері науки, культури. Їх робота керується Законами України «Про освіту», «Про позашкільну освіту», наказами МОН України.

На сьогодні вже накопичений досвід роботи гуртків загальнокультурного, загальноінтелектуального, соціального, спортивно-оздоровчого спрямування: значні дидактичні й розвивальні можливості впливу на розвиток дитини в початковій школі має театралізована діяльність, яка сприяє вихованню творчої індивідуальності, розвитку інтересу і чуйності до мистецтва театру і акторської діяльності. Діти із задоволенням розігрують сценки, що долучає їх до театральної культури, спонукає до імпровізації і передавання образів за допомогою вербальної і невербальної мови.

Кривуля Ю.П.	
АНАЛІЗ ВЛАСНОГО ДИТЯЧОГО ЧИТАЦЬКОГО ДОСВІДУ СТУДЕНТІВ РІЗНИХ КУРСІВ.....	81
Лаврухіна В.В.	
ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВ'Я ДОШКІЛЬНИКА В УМОВАХ ПАРТНЕРСТВА З РОДИНОЮ	83
Матвійчук Ю. Ю.	
РОЛЬ УЧИТЕЛЯ ВІДПОВІДНО СИНЕРГЕТИЧНОЇ ПАРАДИГМИ STEM-НАВЧАННЯ	85
Мельник А. О.	
ЕКОЛОГО-БІОЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ З ВИКОРИСТАННЯМ НЕСТАНДАРТНИХ ФОРМ НАВЧАННЯ	87
Mykhailyuk N.V.	
FORMATION OF PROFESSIONAL CULTURE OF FUTURE BANKING SPECIALISTS	89
Мусієнко А.В., Цимбалюк Ж.О.	
СВІТОВІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ БАСКЕТБОЛУ 3Х3 В СВІТІ 91 В СУЧАСНИХ УМОВАХ МІЖНАРОДНОГО СПОРТИВНОГО РУХУ <i>А.В. Мусієнко</i>	91
Лі Цяньє	
ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ МЕДІАГРАМОТНОСТІ СТУДЕНТІВ КОЛЕДЖІВ В КНР.....	93
Олефіренко О.В., Дудка О. В.	
ПРОБЛЕМИ СТВОРЕННЯ ПРОГРАМИ ГУРТКА ЛІТЕРАТУРНО-ТЕАТРАЛЬНОГО СПРЯМУВАННЯ ДЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....	95
Сінчук Ю.В.	
ФОРМУВАННЯ УЯВЛЕНЬ ПРО ПИСЬМЕННИКІВ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	97
Скидан Я.А.	
ПОМИЛКИ В МОВІ РЕКЛАМНИХ ТЕКСТІВ	99
Таран А. В.	
ФОНЕТИЧНІ ТРУДНОЩІ ОВОЛОДІННЯ МАЙБУТНІМИ ВЧИТЕЛЯМИ АНГЛІЙСЬКОЮ ВИМОВОЮ	101
Трухан Г.В.	
МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ НОРВЕГІЇ ДО РОБОТИ З СІМ'ЄЮ.....	103
Харченко О.О., Шан Лі	
ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ ДО ВИБОРУ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ В УМОВАХ МАГІСТРАТУРИ.....	105
Чухно О. А., Латишева А. В.	